

אפרת רובינשטיין
רויאל ג'לי

אפרת רובינשטיין רויאל ג'לי

מוזיאון בר-דוד לאמנות

אוצר

אבי איפרגן, אוצר ומנהל מוזיאון בר-דוד

צוות המוזיאון

תימור גבע, מנהלת אדמיניסטרציה ורשמת אוסף המוזיאון
אורלי שגיא סמריק, רכזת אגף הנוער, חינוך והדרכה

קטלוג

טקסט:

אבי איפרגן-גונדולה ורויאל ג'לי

אפרת רובינשטיין- רויאל ג'לי

תרגום לאנגלית: יהודית אפלטון

עיצוב והדפסה: דפוס ברעם

צילום: דרור מילר

הפקה: תימור גבע

בשער: קטע מתוך עבודת הוידאו "גונדולה"

בעמוד הפתיחה: 42/50, אקריליק על נייר, 2021, You shall Be Cured

מיצב וידאו "גונדולה"
Video installation, "Gondola"

רויאל ג'לי

אפרת רובינשטיין בתערוכת יחיד, רויאל ג'לי (מזון מלכות) עוסקת בדמות האישה ובמרחב הקיומי שלה הנשלט ומנותב דרך מערכות פטריארכליות של כוח, פוליטיקה וכלכלה.

היא מאמצת מודל מטפורי של מלכת הדבורים אליו היא מפנה מבט עם ערגה אוטופית. רובינשטיין פורעת את הפרדיגמה של אותו סדר חברתי פטריארכלי בדימויים מזוקקים, באמצעותם מרוקנת מחוות גבריות ומסחררת בפוליטיקה הפוכה של הגוף את מנגנוני הכוח, הפיתוי וכלכלת הגוף. רובינשטיין בוחרת את חברת הדבורים כמודל אלגורי של אורגניזם המתנהל בהרמוניה מופתית בין מלכה, דבורים עמלות וזכרים. מזון מלכות הנו נוזל חיים אנרגטי, שמסנכרן סביבת קיום יציבה ואיתנה, אלא שגם זו סופה להתערער כשהמלכה עפה למחול הכלולות שלה ממנה לא שבה לטירת הדבש וממשיכה ליצירת ממלכה חדשה.

רווח הזמן, בין נטישת הכוורת למעוף ההזדווגות ועד ליצירת כוורת דבורים חדשה, הוא מרחב של הבלתי נודע אותו מאמצת רובינשטיין כשחרור אך גם כמחוז של קטסטרופה. רובינשטיין מציינת: "בהדהוד לאותם אירועי קיצון, אני מתייחסת בעבודותיי למצבים – הן פיזיים והן מנטליים – של פרישה, ניתוק, התרחקות ופיזור; בשיבוש הבלתי נמנע המתחולל במנגנון של "המכונה המופלאה" הקרויה גוף האדם.

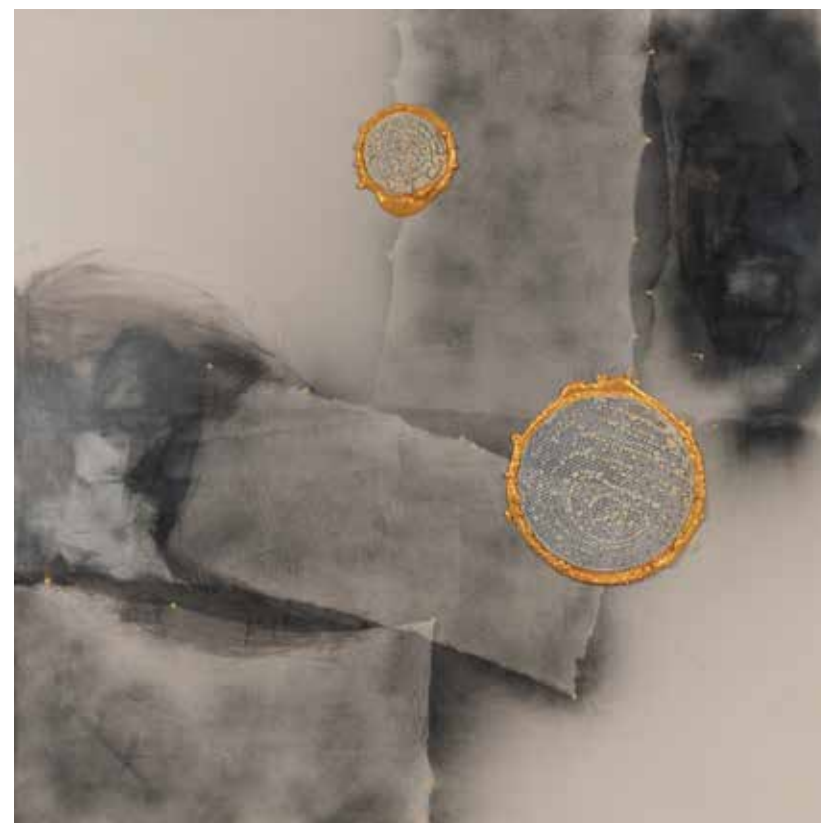
מיצב וידאו "גונדולה"
Video installation, "Gondola"

גונדולה אבי איפרגן

הוידאו הוא המשך של הציור והציור הוא המשכו של הוידאו. אצל אפרת רובינשטיין אפשר להבחין בציור מלא תנועה, תנועה של הגוף המצייר ותנועת הגוף הרוקד. הרגל הנבעטת ונשלפת דרך חרך פתיחת המעלית, ערום עולה במדרגות כהיפוך נשי לציור הגברי של מרסל דושאן, מחוות גברים מציתים אש לסיגריה כשולפי אקדחי אימה. הציור והוידאו מדגישים את נושא התערוכה של רובינשטיין, האישה כאתר של קטסטרופה. הוידאו מטלטל אותנו בין מבטים, והגורל מתגלגל בין מבטים. עיני החתול מתלכדות בעיני האם אורית, ועיניה של אפרת פולשות דרך מראה להרף עין, לרגע אחד בזמן אחר, כמבקשות להשיב את הרגע ההוא של שייט בגונדולה במימי הלגונה של ונציה. ובלב קניון לילי ריק מאדם שנחצה במדרגות נעות, רובינשטיין מסובבת מכוונת כדורי מסטיק כמכוונת מזל. מתוכה נפלטים כדורים אותם מגלגלת על מדרגות מתכת קפואות. כדורי המסטיק נדמים ככדורי בדולח וכל הסצנה כולה מעוררת תמונה מאגדת ילדים, כסוריאליזם פטאלי. גלגול כדורי המסטיק על מדרגות שתנועתן קפאה מעורר קסם ואימה. הגורל הנע בין המבטים והשתיקות נושא עמו צל של מוות שמשבש את הקסם. תמונה קפואה של חתול מת ובשורת המוות נישאת באוויר מתערבלת בסאונד מונוטוני צורמני של מכוונת הקרנה לגוף החולה. בקבוק הוויסקי שבתוכו רוקדת על עמוד מתלכד עם הריקוד על עמוד של רובינשטיין ומהדהד את הפטליזם שמניע את הנרטיב.

אפרת רובינשטיין, **נרכס מקדימה**, 2020, אקריליק על בד, 200/200
Efrat Rubinstein, **Front Fastening**, 2020, acrylic on canvas, 200/200

אפרת רובינשטיין, **אין ספור**, 2020, מדיה מעורבת על בד, 200/200
Efrat Rubinstein, **Countless**, 2020, mixed media on canvas, 200/200

אפרת רובינשטיין, **פעמוני הגהנום**, 2019, אקריליק על בד, 200/200
Efrat Rubenstein, **Hells Bells**, 2020, acrylic on canvas, 200/200

אפרת רובינשטיין, **מה ברשימת המשאלות שלך?**, 2016, צילום, 100/73
Efrat Rubenstein, **What's on Your Wishlist**, 2016, photography, 100/73

אפרת רובינשטיין, **מבט הצבה**
Efrat Rubinstein, **Installation View**

אפרת רובינשטיין, **מבט הצבה**
Efrat Rubinstein, **Installation V view**

אפרת רובינשטיין, **סנטר כפול**, 2020, מדיה מעורבת על בד, 200/200
 Efrat Rubinstein, **Double Chin**, 2020, mixed media on canvas, 200/200

אפרת רובינשטיין, **נוסע מרגיז**, 2019, אקריליק,
 פסטל שמן ומדגיש על נייר, 78/90
 Efrat Rubenstein, **Irritating Passenger**, 2019, acrylic
 oil pastel and markers on paper, 78/90

אפרת רובינשטיין, **העלם**, 2020, אקריליק על בד, 200/200
Efrat Rubinstein, **Be Gone**, 2019, acrylic and markers on paper, 90/78

אפרת רובינשטיין, **רויאל ג'לי**, 2020, אקריליק על בד, 200/200
Efrat Rubinstein, **Royal Jelly**, 2020, acrylic on canvas, 200/200

אפרת רובינשטיין, **עירום עולה**, 2020,
אקריליק וספריי על בד, 170/200
Efrat Rubinstein, **Nude Rises**, 2020
acrylic and spray paint on canvas, 170/200

אפרת רובינשטיין, **הרסת את זה**, 2019,
אקריליק ומדגיש על נייר, 85/68.5
Efrat Rubinstein, **You Ruined It**, 2019
acrylic and markers on paper, 85/68.52

Gondola / Efrat Rubinstein

The video is a continuation of the painting, and the painting continues the video. In Efrat Rubinstein's oeuvre, one can distinguish movement, especially movement of the dancing body. The kicking leg extending through the slit in the elevator door, rising naked up the stairs, is a feminine reversal of Marcel Duchamp's masculine painting, while the gestures of the men lighting cigarettes in another painting seem to be pulling out frightening handguns. The painting together with the video emphasize the theme of Rubinstein's exhibition: woman is the site of catastrophe.

The video shakes up viewers between gazes, and fate rolls around between the sightings. The cat's eyes come together in the eyes of the mother, Orit, while Efrat's eyes invade through the mirror for the blink of an eye, in a heartbeat from another time, seemingly attempt to respond to a moment of sailing in a gondola in Venice's watery lagoon. In the heart of a mall at night, empty of people, crossed by escalators, Rubinstein turns a gumball machine like a roulette wheel. Balls roll out of the machine, reeling onto frozen metal stairs. The gumballs seem like crystal balls as the entire scene gives rise to a scene from children's fairy tales like some kind of fatal Surrealism. The gumballs' descent down motionless stairs arouses both magic and terror.

Fate moving between the gazes and the silences bears with it the shadow of death that disrupts the magic. The frozen picture of the dead cat and the hovering news of impending death mix with the monotonous grating sound of the radiation machine onto the patient's body. The whisky bottle with the dancing pole inside of it comes together with Rubinstein's pole dance to resonate the fatalism motivating the narrative.

Avi Ifergan, Curator

אפרת רובינשטיין, פרט מתוך פעמוני הגהנום, 2019, אקריליק על בד, 200/200
Efrat Rubenstein, **Detail from Hells Bells**, 2020, acrylic on canvas, 200/200

Efrat Rubinstein Royal Jelly

In her solo exhibition "Royal Jelly," Efrat Rubinstein engages in the image of Woman and her existential space, which is controlled and routed through patriarchal systems of power, politics, and economics. The artist adopts the metaphorical model of the queen bee at which she gazes with utopian longing. Rubinstein unravels the paradigm of the patriarchal social order through distilled images which she uses to empty out its masculine gestures, circling around a reverse politics of the body and power structures, temptation, and the economy of the body.

Rubinstein selected the social system of bees as her allegorical model of an organism conducting itself in perfect harmony between its queen, the worker-bees, and the male bees. Royal jelly refers to the energetic life liquid that synchronizes a stable, strong habitat. However, the hive will undergo a radical change when the queen leaves for her mating flight. She does not return to her palace of honey, but sets forth to create a new kingdom. The interval between leaving her hive for the mating flight up until the creation of a new beehive is the space of the unknown which Rubinstein adopts as a space of liberation but also as a realm of catastrophe.

In the artist's own words, "Resonating those extreme events, I refer in my works to mental as well as physical states of leaving, disconnection, distancing, and dispersal, in the inevitable disruption taking place in the mechanism of the 'wonderful machine' that is the human body."

Avi Ifergan
Curator

Royal Jelly

The exhibition "Royal Jelly" deals with the notion of womanhood as a site of catastrophe, through the case study of bees in nature. This model demonstrates the functionality of a thriving society that responds harmoniously and productively with human beings and with nature.

Royal jelly will be the queen bee's unique diet for the rest of her life. Compared to honey, royal jelly has a bitter taste. The queen's temperament impacts the hive's energetic state. She controls and is responsible for the day-to-day activities of "home" - the hive. The queen is the hardest worker, as she supervises the hive's residents and the honey production, while also being the exclusive breeder. Therefore, she can never leave the hive, except for one singular event during which she will spread her wings to fly: this is her mating flight from which she never returns. Her departure results in complete chaos and an eventual battle of succession for the one who will inherit her place as queen of the hive.

My video, Gondola, is inspired by the most significant woman in my life - my mother. A painter who gave up her occupation for the sake of raising a family at a young age, she never left the house and spent her entire life raising us four children. She was a 100% housewife, housekeeper, and homemaker; without a driving license, her mobility was absolutely dependent on my father, as was her financial situation.

The illness that led to her inevitable death was her one time "exit" ticket.

It was cancer that freed her from the household chores.

Suddenly she was no longer a queen-mother - she was just a woman.

Efrat Rubinstein

Efrat Rubinstein
Royal Jelly